

EL RÈGIM FIES

Rash Madrid, 25 de març de 2007
<http://www.nodo50.org/rashmadrid>

Si les presons es crearen per tancar-hi pobres i subversius a l'ordre establert, aquí, dins de les presons de l'estat espanyol, s'ha creat el FIES i en ell s'hi ha vist tancats i enterrats vius aquells que dins de la presó han desafiat al poder i l'han combatut; el FIES (Fitxer Intern d'Especial Seguiment) constitueix dins de l'estat espanyol una de les més greus vulneracions de drets humans dels últims anys, al ser un règim especial que no es troba regulat ni tan sols en la seva pròpia llei, una espècie de carta blanca als carcellers per a reprimir a la seva voluntat a una sèrie de presos organitzats enfront a les Institucions Penitenciàries.

Comença a aplicar-se al 1991 després de la reorganització de APRE (Associació de Presos en Règim Especial), una organització de presos conscienciats amb els problemes carceraris, i altres organitzacions de presos en lluita o de recolzament als presos polítics com Copel, Socors Roig Internacional, Creu Negra Anarquista, Associació de Familiars i Amics dels Presos Polítics, Gestores Pro-Amnistia, etc.

També ve condicionada després d'una onada de motins i segrestos de carcellers i autoritats carceràries i judicials que duen a terme per arribar a la societat i demanar millores en les condicions de les presons espanyoles.

El FIES, creat pel posterior Ministre d'Interior del PSOE, Antonio Asunción, fou planejat i executat amb la finalitat de dispersar i aïllar als presos polítics, destruir l'associació APRE i de separar a la resta de la població reclusa d'aquells presos considerats com a més conflictius, o aquells especialistes en fugues, donant-se la situació d'una presó dins de la pròpia presó.

Feta la selecció de presos, se'ls divideix en petits grups i se'ls trasllada d'un en un als flamants mòduls FIES o departaments especials, on ja serà impossible tot contacte amb la població reclusa, la qual cosa facilitarà la tasca de repressió sobre els mateixos; se'ls despulla de les seves robes, i se'ls faciliten bussos i xancletes per vestir-se i calçar-se; se'ls intervé la correspondència i se'ls limiten les cartes; se'ls treu sols al pati sense necessitat d'estar sancionats i se'ls retira el matalàs durant el dia, entregant-los-el novament a la nit; pels trasllats dins del recinte carcerari són despullats i esposats, i conduïts escortats per varis carcellers armats amb porres i barres de ferro; els judicis se'ls celebren al dia i durant el trasllat no veuen a ningú; sofreixen pallisses, insults i engrillonaments continus, que a vegades duren dies sencers, dins de les cel·les a mans de grups de carcellers;... i un llarg etcètera que ha significat el FIES en les presons de l'estat espanyol des de 1991 fins avui.

Tampoc s'ha d'oblidar de la dispersió a la què són sotmesos aquests presos, són allunyats de les seves famílies i amics a centenars de quilòmetres, multiplicant el seu sofriment, tant el del pres com el de la gent del seu entorn, fent que aquests últims hagin de recórrer grans distàncies per a visitar-los, amb el consegüent risc de tenir un accident de tràfic o altres problemes similars...

Després de l'amnistia de 1977, on s'alliberaren presos del PCE, UGT, CCOO, etc., l'estat deia que els presos polítics ja no existien, que els que quedaven a les presons, eren simples terroristes, assassins i que havien d'estar juntament amb els presos comuns, sense cap tipus de separació, això va provocar que els comuns es revolucionessin, i és quan l'estat començà a separar als presos.

Hi ha diferents tipus de FIES, depenent de factors com el tipus de delictes comès, la perillositat del reclus, la repercussió social del delictes, o altres factors.

El primer tipus de FIES, el de control directe; és el que inclou a reclusos considerats perillosos i conflictius, protagonistes de conductes perilloses tant dins com fora de la presó.

Després hi ha el de Terrorisme, que és el que més afecta als revolucionaris, és l'anomenat FIES aplicat a membres de grups armats, els presos que el sofreixen són sotmesos a brutals vexacions, humiliacions i tortures... Vulneracions dels drets humans que es donen dia a dia, tot amb el beneplàcit d'una societat que amb el seu silenci es converteix en culpable. Tot això sense comptar amb el sofriment dels amics i familiars dels presos, els quals estan absents de veure i de comunicar-se dignament amb els seus amics, fills, germans, i que per desgràcia la única informació que tenen d'ells per part de l'estat és que el seu ésser estimat és un vil terrorista que com a mínim mereix estar aquí dins.

Els demés tipus de FIES, estan destinats a narcotraficants, violadors, funcionaris de presons, policies...

Evidentment aquests últims sofreixen un tracte que no té res a veure amb el que pateixen els presos dels grups anteriorment descrits, tenen molts més avantatges penitenciaris i privilegis de tot tipus.

Les reivindicacions històriques en aquests aspectes dels presos en lluita han estat les següents:

- Excarceració dels presos amb malalties incurables: resulta inhumà que una persona que està condemnada a morir, hagi de passar els seus últims anys de vida podrint-se a una presó.
- Excarceració dels presos amb més de 20 anys complerts i/o les $\frac{3}{4}$ parts de la condemna.
- Fi de les tortures físiques i psicològiques.
- Fi de la dispersió, el FIES i l'aïllament.

Des de fora:

El deure dels col·lectius revolucionaris que treballen fora de la presó de cara als presos en règim FIES, ha de ser un recolzament total, escriure'ls cartes, denunciar la seva situació, compartir les seves reivindicacions... No s'ha d'oblidar de que hi ha companys que porten 10 anys en aïllament.

Això sí, no compartim el fet de que molts companys alabin a un pres pel simple fet d'estar o haver estat en FIES, com abans hem exposat. Hi ha diferents tipus de FIES, i per a nosaltres no ens mereix cap respecte ni un violador ni un policia ni un funcionari de presons, per nosaltres, que es podreixin.

Des de fora hem de crear un moviment de solidaritat activa i revolucionaria; tot moviment que oblida als seus presos està condemnat a la destrucció.

Ni FIES, ni dispersió, ni malalts a la presó - Llibertat presos polítics!